

Hit: = Élet

Jöjjön az élet ökölcsapása,
Emberek hátán törjön az ember,
Öljön a véres anyagimádat,
Káromlás átka düljön az Égig,
Csikorogjon a Bűn mérgezett foga,
Sátán! A tied nem leszek soha!
Voltam nyomorult rútul, hit lenül,
De most megállok rendületlenül!

Krisztusom, Tied legyen a lelkem
„Igazság- élet-út”- nekem Te légy!
Gyűlöljön bár meg a világ érte,
Utadra léptem,- választás után;
Emeld a lelkem földtől az Égig,
Utadon menjek a földön végig,
Ha koldus voltam s éltem hit lenül
Add, hogy megálljak rendületlenül!

Ne járjon vissza kísértni múltam,
Jelenem célja a jövő legyen.
Eddig kerestem,- alkura lépve
Vonzotta lelkem bűnök mosolya.
Ember tetszése irányza léptem,
Halál pecsétjét már-már feltéptem.
Élet koldusa voltam: hit lenül!-
Nem tudva mi ez: Rendületlenül!

Lidérces fényért hányszor áldoztam,
Hallgattam hamis próféták szavát.
Emberek nyelvén szólott ajakam,
Hogy részem legyen a hamis mosoly.
S szent neved, Krisztus! számon hordozám
Ha tán szolgáladdal úgy találkozám!
De ha elváltunk,- éltem hit lenül,
Míg szolgád haladt rendületlenül.

Csak boldog, boldog nem voltam soha!
Kacagni, sími könnyű volt nekem.
Komédia volt az élet csupán,
S magam egy bohó, nagy komédiás!
Tagadni mindent gyáva volt szívem,
Bízni, remélni meg nem volt hitem.
Éltem, mint sokan gyáván, hit lenül
Nem tudva, mi ez: Rendületlenül!

És egyszer, egyszer ütött az óra.
Lelkem megszólalt: óh gyermek mi vagy?!
Színtelen minden! Életed üres!
Vagy tagadnod kell, vagy lesz mély hited!?
S hogy semmi voltom így Égre kiált,
Megszólal egy hang: Vedd a Bibliát,
És menj fel a „Hegy”-re, hol a Mester ül
S megérted mit tesz: Rendületlenül!

Óh, áldott Mester hát Te vársz reám!
Hadd boruljak, hadd lábaid elé!-
Óh, én vak! Sohsem néztem a Hegyre
Hol annyi szívhez a Mester beszél!
Hadd kövesselek áldott Mesterem,
Keresztedet, im én is emelem!
Nem leszek koldus,- rútul-...hit lenül
Követlek Jézus rendületlenül!

Csikorogjon a bűn mérgezett foga,
Óh „Világ”- tied nem leszek soha!
Voltam nyomorult rútul hit lenül
S most követlek Jézus ... Rendületlenül!

Hajdúnánás 1926. július 29.

Zágonyi Jakab